

CULTURA

Demà amb El Punt Avui

Demà amb El Punt Avui

“Europe, make a move”

El Punt Avui se suma a la campanya imprimint 175.000 cartes per retallar i enviar a cinc mandataris europeus

EUROPE, make a move!

Envia les teves cartes a:

Envia les teves cartes a:

Envia les teves cartes a:

Envia les teves cartes a:

Envia les teves cartes a:

Envia les teves cartes a:

APUNTS P36

EL PUNT AVUI+

Avui a les 20.30 h i demà a les 14.30 h

Els familiars dels presos polítics, a El Punt Avui TV

Una revista per a nens i nenes a partir de 9 anys.

AMB **CaVall Fort**

NO PODRÁS PARAR DE LLEGIR!

SUBSCRIU-T'HI!
Cada 15 dies a casa teva

www.cavallfort.cat

EL PUNT AVUI+

1,50€

Edició de Lleida

DISSABTE • 14 d'abril del 2018. Any XLIII. Núm. 14606 - AVUI / Any XL. Núm. 13476 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P6-8

La querrela a Llarena cou

REACCIÓ IRADA • El govern espanyol, els partits unionistes i el poder judicial amenacen d'acusar la mesa de malversació

LLUM VERD • El Parlament activa l'acció judicial contra el jutge del Suprem pel vet a Sánchez, amb suport d'independentistes i comuns

CULTURA

P31

El músic britànic, de 74 anys, va interpretar obres com ara 'The wall' i 'The dark side of the moon', ahir a Barcelona ■ EFE

Roger Waters, colossal

L'exmúsic de Pink Floyd inicia la gira europea al Palau Sant Jordi

Nacional

P12

El senyal indica la distància a les presons ■ G. PLADEVAYA

Senyal viari pels presos, a Bordils

Nacional

P14

Tot a punt per a la gran manifestació de demà

Nacional

P15

El raper Valtonyc, a la presó d'aquí a 30 dies

Europa-Món

P26

Per Moscou, l'atac químic és un muntatge britànic

FINANÇAMENT RÀPID I PROFESSIONAL PER A SITUACIONS URGENTS. RESPOSTA EN 24 H!

EUROCREDIT
La primera financera familiar que suma

Telèfon: 972487222

www.tqeurocredit.com

121503-136583W

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúdia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció), Concepció Casals (Distribució) i Ricard Forcat.

Keep calm

Salvador Cot

La punxa d'en Jap

Joan Antoni Poch

Madrid, contra la veritat

“Portar a terme accions als mitjans de comunicació social mitjançant la difusió de notícies falses [...] No

més cal que la informació sigui creïble per explotar-la.” Aquest és un dels punts clau del que es va anomenar Pla Zona Especial Nord (ZEN), un dossier molt ampli que va guiar l'estratègia de l'Estat al País Basc a partir de principis dels anys vuitanta. Aquell pla va donar amplíssims poders a la Guàrdia Civil, policia i jutges, fins al punt que va coincidir amb l'expansió de les tortures generalitzades, el terrorisme policial dels GAL i una terrible onada de circulació incentivada de tot tipus de drogues que va causar estralls entre la joventut basca de l'època.

Aquell Madrid dels anys vuitanta pensa igual que aquest Madrid del segle XXI. I a Catalunya estan disposats a utilitzar tots els recursos que, al seu entendre, els han donat la victòria a Euskadi, incloent-hi la legisla-

Estan disposats a utilitzar a Catalunya tots els recursos que, al seu entendre, els han donat la victòria a Euskadi, incloent-hi la legislació excepcional

ció excepcional, la brutalitat policial i la guerra de desinformació. No els calen morts ni atemptats per considerar que hi ha terroristes i reprimir-los com a tals.

Només tenen un problema. I és que, tres dècades més tard, les xarxes socials han viralitzat les seves represàlies a un nivell internacional i en aquesta època de Twitter les opinions públiques europees ja no són tan manipulables com l'espanyola. Això i que l'agressivitat de l'Estat, amb el rei al capdavant, ha fet molt visible l'essència autoritària de la transició i del règim polític que se'n deriva.

Però, aquesta vegada, la batalla espanyola contra la veritat té un pronòstic incert. La denúncia permanent d'una conspiració estrangera que clamava el franquisme autàrquic ja no és viable, i menys en un estat que depèn de la credibilitat internacional d'un deute impagable. El règim es defensa contra les cordes. Són perillosos perquè tenen raons per tenir por.

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

Sense Creus de Sant Jordi

Aquest any no es repartiran les Creus de Sant Jordi, per primer cop des que es van instituir. L'article 155 ho impedeix. Bé, no: el president Rajoy, que és qui controla el govern de la Generalitat des que ell mateix va fer entrar en vigor l'article anihilador, podria haver organitzat la dotació, si hagués volgut. No ha volgut. És una pena. Ens hem perdut la lectura de la llista de distingits segons el seu criteri i l'acte protocol·lari d'imposar la insígnia. La recuperaria Rosa Maria Sardà? L'acceptaria, ara sí, Albert Boadella? Quins serien tots els altres? Els anteriors governs no s'hi posaven per poc, a l'hora de subministrar creus: cada any en queien seixanta o més. Potser Rajoy ha tingut por de no trobar-ne tants. Ens fariem creus dels que trobaria, i ara jo mateix en tinc uns quants a la punta de la llengua, però deixem-ho així. Potser no hi ha pensat.

Fa temps que hi insisteixo. Necessitem que es formi govern. Ni que sigui per subministrar les Creus de Sant Jordi o per tenir algú per enviar als funerals de compromís. Més seriosa-

“Rajoy ha renunciat a concedir-les, i és una pena

ment: per tenir una veu amb autoritat que ens defensi de les agressions estatals, a més de la majoria del Parlament o els partits polítics. Entenc els que diuen que tot govern que s'organitzés acceptant les condicions vexatòries de l'equip de Rajoy i els seus jutges seria forçosament *autonòmic* i regressiu. Entenc, doncs, els partits que miren de dilatar la formació de l'executiu: es tracta de posar en evidència la *mala qualitat* democràtica d'Espanya davant Europa perquè els estats que la componen forcin Rajoy a negociar amb els independentistes, alliberar els presos, etcètera. L'acceptació d'un go-

vern *autonòmic* podria ser interpretada per Europa com una claudicació o com una acceptació de la legalitat espanyola i, en conseqüència, Europa deixaria d'observar-nos. Ja voldria Europa treure's aquesta creu de sobre i no haver-hi de pensar més.

Però llavors, què hem de fer? Tenir la Generalitat desocupada de governants legítims i ocupada per uns intrusos? Si jo sabés què hem de fer els asseguro que els ho diria. Em dono de baixa d'articulista polític. Només articles que parlin dels pèsols de la floreta, ara que són tan bons. Un dia un lector em va retreure que parlés de pèsols en comptes de política. I encara no s'havia iniciat el procés... De totes maneres deixin-me dir que, per *autonòmic* que fos, el govern rebria tantes invectives que també seria útil per posar en evidència l'Estat davant l'Europa que vol estabilitat a Espanya.

No ho sé, ja els ho dic. Si em permeten, pensaré en els que estarien encantats de rebre una Creu de Sant Jordi de mans de Rajoy. Potser en concediria una a la cancellera Merkel per congraciar-s'hi? No donem idees...

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. **Vicedirectors:** Emili Gispert i Toni Muñoz. **Directors adjunts:** Pepa Masó, Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Anna Serrano i Carles Sabaté (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Montse Oliva (delegada a Madrid), Jordi Molins (Disseny), Andreu Puig (Fotografia), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellil (Producció) i Antoni Dalmau i David Brugué (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. **Webs i Sistemes:** Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). **Recursos Humans:** Miquel Fuentes. **Administració:** Carme Bosch. **Producció i Logística:** Lluís Cama. **Distribució:** Concepció Casals.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/vmltnh>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

La conversa d'aquesta nit

Queda molt malament que ho digui jo, però no es perdin aquesta nit a El Punt Avui Televisió (20,30h) la conversa que mantenim amb alguns dels familiars dels presos polítics i dels dirigents d'aquest país que han hagut d'anar a l'exili. Hi ha alguns moments colpidors. I hi ha, en tot moment, una emoció continguda que s'esquerda quan parlen de les condicions en què es troben els presos. Els de Soto del Real, els d'Estremera i, és clar, les preses que es troben al centre penitenciari d'Alcalá Meco, la presó que l'altre dia jo em vaig oblidar de citar en un article en aquest mateix espai i que ara aprofito per demanar-los excuses. Els convidats a la conversa parlen de política i de la situació que travessem tots plegats personalment i com a país. Vaticinen que el conflicte serà llarg, que els seus familiars ho patiran, i ens descobreixen un règim intern de les presons que és del segle

“Els volem tots a casa. Els que són a la presó i els que són a l'exili. Tots

passat i que fa que en molts moments els seus parents visquin en una presó dins la mateixa presó. I es lamenten, és clar, del càstig afegit que és per a ells haver de recórrer centenars de quilòmetres per visitar el seu home, la seva dona, el seu germà o germana. Esfereïdor. La conversa a mi em sembla interessant. Molt. Però els he de confessar que no és la que preteníem inicialment. Vostès no ho saben (ni els seus familiars ho sabien quan van venir a enregistrar el programa), però a El Punt Avui Televisió havíem acor-

dat, a mitjan maig, que aquest debat el tindríem amb algun dels consellers que havien passat per la presó mesos enrere i que estaven en llibertat. Turull, Rull, Bassa, Mundó i Romeva ja havien confirmat l'assistència. No puc deixar de pensar en les converses prèvies que vaig mantenir amb ells dies enrere per convèncer-los de ser-hi. En la fermesa dels seus plantejaments i, al mateix temps (que no és incompatible), amb algunes de les seves temences expressades davant l'investida de l'Estat. La segona ronda de trucades, per confirmar definitivament la seva assistència, ja no la vaig poder fer. La majoria eren (tornaven a ser) a la presó. Llarena *style*. No em puc treure del cap les converses i les reflexions que em van fer. Ni deixar de pensar que el debat que tots volem fer és amb ells. Amb tots ells. Els que són a la presó i els que són a l'exili. En directe. Perquè els volem tots a casa.

EDITORIAL

La resposta més ferma a la repressió

Barcelona viurà demà una altra gran mobilització, convocada ara per la plataforma d'entitats i organitzacions Espai Democràcia i Convivència, amb el lema 'Pels drets i les llibertats, per la democràcia i la cohesió, us volem a casa! Una manifestació que coincideix amb els sis mesos de l'empresonament del president d'Òmnium Jordi Cuixart i l'expresident de l'ANC Jordi Sánchez. Una altra oportunitat perquè la societat catalana doni una contundent resposta a la repressió que des del setembre passat ha imposat l'Estat espanyol: la presó de Cuixart i Sánchez, la brutalitat policial de l'1-O, l'empresonament del govern de la Generalitat –encara avui amb una part important a la presó i altres a l'exili–, la causa general contra el moviment republicà català amb centenars de ciutadans imputats, i darrerament la criminalització dels CDR. Però també cal recordar la censura d'obres d'art, les condemnes de presó a rapers, el segrest judicial de llibres o els intents de prohibir obres de teatre crítiques.

En la manifestació de demà hi haurà representades sensibilitats diverses, però amb un denominador comú inqüestionable: lluitar contra la vulneració de drets civils que s'està produint i exigir la llibertat de tots aquells empresonats injustament per les seves accions polítiques. Són conceptes democràtics bàsics en perill a l'Estat espanyol en ple segle XXI en què l'existència de presos polítics està esdevenint una vergonya internacional. Vulneracions que generen una reivindicació transversal que cal preservar per la gran força que suposa. Demà hi haurà un clam en defensa dels nostres drets i llibertats, i de la democràcia. Valors irrenunciables que s'han d'acabar imposant per sobre la intolerància i la repressió.

De reüll

Maria Palau

Un Picasso d'enganyifa

No tota la classe artística i intel·lectual espanyola està tallada pel mateix patró. No tots es posen de perfil davant l'embat de l'Estat contra les llibertats. No tots es venen la dignitat per medalles que, si fos pel seu talent, mai obtindrien. No tots són com Antonio Banderas, un negacionista de la violència de l'1-O. "On són els 900 ferits?", es pregunta l'actor amb un cinisme esfereïdor. Són a casa, físicament recuperats (bé, un sense un ull), però psicològicament trasbalsats de per vida. Banderas interpretarà Picasso en una sèrie.

Antonio Banderas interpreta un mal paper en negar els ferits de l'1-O

¿Picasso, un home que va desafiar fins al final el clan franquista i que va dotar el moviment pacifista dels seus emblemes, voldria ser representat per algú que té unes opinions tan reaccionàries? Banderas pot ser malagueny com Picasso, però desconeix el

sentiment de catalanitat que el pintor del *Guernica* va defensar sempre, sense por i sense vergonya. Però, no: no tots són com Banderas. L'actor madrileny Alberto San Juan no és com ell. San Juan no ha rebut ni rebrà mai els premis oficials que Banderas col·lecciona perquè ha triat el teatre de guerrilla per denunciar els privilegis de la monarquia i la corrupció política en el règim tardofranquista de l'actual Espanya. A San Juan, el PP d'una localitat de Granada vol que se'l censuri per "radical i sectari" i per "ferir la sensibilitat dels ciutadans". Aquest seria l'interpret que voldria Picasso per encarnar-lo.

Les cares de la notícia

VICESECRETARI GENERAL DEL PP

Pablo Casado

Un mal costum

El costum d'inflar currículums també afecta el jove dirigent del PP, que acumula un postgrau de Harvard, consistent a pagar i anar quatre dies a classe, a Madrid, i un altre igual de Georgetown. El pitjor és que els va usar com a reforç per defensar la veracitat d'un màster a la dubtosa Rey Juan Carlos.

SECRETARI D'UNIVERSITATS I INVESTIGACIÓ (GENCAT)

Arcadi Navarro

Arxiu de genomes

El desenvolupament de l'Arxiu Europeu de Genomes, en col·laboració amb el Centre de Recerca Genòmica i el Barcelona Supercomputing Center, ha permès organitzar les dades genètiques de 800.000 pacients de tot el món, per treballar en la investigació del càncer i malalties minoritàries.

MÚSIC

Roger Waters

L'esperit de Pink Floyd

El baixista, fundador de la mítica banda de rock Pink Floyd, i també activista va obrir ahir al Palau Sant Jordi de Barcelona la seva gira europea *Us+Them*. El músic va repassar els grans èxits de la seva antiga banda en un concert que tindrà avui una segona sessió abans d'iniciar la gira.

Tal dia com avui fa...

1 any

Bomba de Trump

Els EUA llancen a l'Afganistan el projectil no nuclear més potent mai creat en una operació en què haurien mort desenes de militants d'Estat Islàmic.

10 anys

Evolució de l'atur

Les demandes de feina s'enfien al 65%. La desacceleració econòmica es deixa notar en el nombre de sol·licituds d'ocupació el 2008.

20 anys

Obres pendents

Jordi Pujol espera concretar amb el president del govern espanyol, José María Aznar, el calendari de les infraestructures pendents.

Full de ruta

Toni Brosa

Mentiders habituals

Segur que han sentit més d'una i més de dues vegades en boca de presumptes polítics, experts o tertulians, que Catalunya no és una nació ni ho ha estat mai; que tampoc ha estat mai independent; que els Països Catalans són un invent pancatalanista o que el català que es parla a València i el de Catalunya no són la mateixa llengua. Ja se sap que la història l'escriuen els vencedors i l'intent d'eliminar la nostra és constant i vigent des de fa segles. "La nació catalana es la reunió de los pueblos que hablan idioma catalán. Su territorio comprende: Cataluña con los condados del Rosellón y la Cerdaña, el Reino de Valencia y el Reino de Mallorca. Los tres pueblos que forman la nación catalana tienen una constitución política propia y están confederados entre sí y con el Reino de Aragón... El principado de Cataluña es libre e independiente". Paraules com aquestes de Felipe V, el primer Borbó, davant les Corts de Barcelona el 1701 evidencien la ignorància que ens envolta, però sobretot la capacitat dels mentiders oficials

Un màster inventat pot fer riure, però inventar-se la violència a Catalunya fa mal

per enterrar la història i explicar sopsars de duro. Es denuncia poc i es castiga encara menys, però ho veiem cada dia. A vegades fa riure, perquè es tracta de màsters fantasma i postgraus virtuals defensats per rapinyaires de la política (i de la vida) més enllà de la vergonya i la seva pròpia dignitat. Però altres vegades fa por i fa mal, perquè busca canviar el curs de la història anihilant idees, projectes polítics legítims, drets individuals i col·lectius i, en última instància, persones, tantes com calgui. I això és el que es pretén quan es construeix i propaga el relat difamant de la violència del procés sobiranista català, contra la veritat, contra els fets, contra la història, amb l'únic objectiu de tenir coartada per esclafar-lo. Per això membres del govern espanyol van parlar de manifestacions "tumultuàries"; per això ara la gent del PP o del PSOE parlen de "kale borroka", per això jutges o fiscals acusen de rebel·lió els líders independentistes i de terrorisme els activistes d'una protesta de carrer, i per això un tipus infame com el líder de Cs, Albert Rivera, que denunciava que s'havia de "partir la cara" per poder parlar castellà a Catalunya, ara no diu una frase sense parlar de "golpistas" i de "comandos separatistas".

Tribuna

Pep Collelldemont. Periodista

Petits però grans

No fa gaire temps em va venir a veure en Josep Pou de Serra de Daró per convidar-me a la celebració del 50è aniversari del Casal del poble. No us podeu imaginar l'alegria que em va donar pel fet que pensessin en mi després de tants anys, tot i que em vaig esverar pensant el molt de pressa que ha passat el temps. Sense tenir res escrit —reconec que en això he estat un desastre total— sense tenir res escrit, repeteixo, podria explicar en detall com va anar tot per aconseguir que un poble de poc més de cent habitants pogués aixecar un edifici que resolgia totes les necessitats culturals i de lleure de tot un poble, o dos pobles, perquè hi hem d'adjuntar els de Sant Iscle, que formen part del mateix municipi.

NORMALMENT EN LLOCS GRANS sempre resulta més difícil engegar projectes d'una certa envergadura i sempre es sol recórrer a l'Ajuntament, encara que en tot hi ha excepcions. En la meua vida de capellà pràcticament sempre vaig tenir relació amb pobles petits, potser diria molt petits. I era impressionant la capacitat de la gent per llançar-se a resoldre necessitats bàsiques i

no tan bàsiques per millorar la qualitat de vida. És possible que ara, mirat amb ulls d'avui, fins i tot no semblin importants coses que en el seu moment van tenir una importància extraordinària. En aquells moments no hi havia ni una Generalitat ni una diputació que pogués donar un cop de mà. L'Església era la que tallava el bacallà, i si no digueu-ho al jovent de Serra de Daró que van saber lligar-se el bisbe Jubany i a més d'aconseguir el terreny, un tros d'hort del rector, els va anar ajudant, de la seva butxaca, els deia ell, cada vegada que necessitaven diners per continuar l'obra. No els va fallar mai.

QUAN ESCRIC AIXÒ NO PUC DEIXAR de pensar en la construcció del local social de Tor, un poble del Baix Empordà del qual us n'he parlat moltes vegades. El local el vam fer amb el que en aquell temps es coneixia com a prestació personal, que consistia en la participació de la gent, un o dos de cada casa, segons les necessitats, que feien possible que les despeses baixessin extraordinàriament. Com us deia de Tor, només vam haver de pagar el paleta, tota la resta sortia de la gent.

EN AQUELLA ÈPOCA hi havia un avantatge, no es necessitaven gaire papers. Tot es podia fer de bona voluntat. Llàstima que hi havia qui abusava i feia trampes. Quan vam fer el local de Tor no recordo que demanéssim cap permís a l'Ajuntament. Ni teníem cap paper que ens permetés treure terra del riu Ter de Verges. Hi anàvem, carregàvem el carro i cap a casa. Ben segur que si es necessitessin els papers que fan falta avui dia no s'hauria fet res del que estic parlant. El projecte del local de Tor el va fer el mateix paleta, en Pere Figuerola, i ja ho veieu, fa més de 50 anys que es va fer i s'aguanta dret com un ginjol. Estic segur que si haguéssim hagut de fer tots els tràmits que es necessiten avui dia per fer un edifici com els que en parlo, no hauríem tingut els diners per després fer l'obra. Bé, no m'interpreteu malament. Abans era així i sort n'hi va haver. Però també és cert que sempre és millor fer les coses bé. A Serra tenen un exemple, hi conviuen el local social i el poliesportiu que han estrenat no fa gaire i que de ben segur que els ha costat força més. Cada època ha fet la seva història i per molts anys.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Persecució del cristianisme

■ Escoltant una tertúlia a la ràdio s'han fet diversos comentaris sobre la persecució del cristianisme arreu del món. Les dades brutals, esgarrifoses, posen de manifest el que va dir fa temps l'antropòleg Eudald Carbonell, que l'home encara està per acabar. He trobat a faltar alguna referència a la persecució que s'ha fet durant més de 1.000 anys del cristianisme estricte, és a dir, del missatge humà del per a uns profeta, per a altres el fill de Déu, per a altres un patriota socialment avançat: Jesús. El que va dir, va fer o ens han dit que va dir o va fer i que ho féssim tots, ha estat sistemàticament tergiversat pel que anomeno vaticanisme, que sempre ha estat al costat dels poders i per tant enfrontat al món que defensava Jesús. En cap poder polític no s'exercita com a essencial l'amor a tot el proïsme i el mà-

xim respecte a la totalitat de la dignitat humana. La persecució del cristianisme la tenim ben bé a casa.

JORDI BUFURULL GALLEGÓ
Barcelona

Lliures!

■ Actualment vivim molts moments trists i sense esperances però en realitat no és veritat. Vull dir que hauríem d'acceptar la vida tal com és! Mai no pensem que un dia morirem o perdrem la nostra llibertat i per tant ens creiem una farsa que no és real. Tampoc no vull avisar que la mort o la vida rutinària que ens espera en qualsevol moment sigui un fet normal i per aquests fets hem de viure espantats! Escric perquè intentem valorar el que tenim davant nostre, una flor, una pedra, la pluja, els nostres éssers més estimats i que tant sovint oblidem per raons de confiança perquè aparentment et creus que

sempre els tens a prop... i això és fals! Hi ha tantes coses que ens rodegen i que molt sovint ni admirem que per això ara intento descriure! No em ficaré en tècniques budistes ni en qualsevol invent per saber captar el present. Ans al contrari. Escric per despertar una vegada més la nostra ment, els nostres sentiments o si voleu la nostra energia tan brutal que tots tenim a dins nostre i que poques vegades la fem servir! Només, i per sort!, la sabem treure en moments puntuals quan ja sentim que la realitat és tan propera i que potser amb els últims batecs del cor encara ens avisa que... despertem! Fem-ho abans! Val molt la pena!

ALBERT ALTÉS SEGURA
Vic (Osona)

Catalunya plural

■ La població de nacionalitat estrangera resident a Catalunya puja aproximadament a

1.200.000 persones Un exemple pràctic l'he viscut aquests dies en el següent escenari: una parròquia de barri d'una ciutat de l'àrea metropolitana de Barcelona. En un acte religiós on l'oficiant principal era italià i els dos ajudants, un de romanès i un altre de guineà. Entre el centenar d'assistents, aproximadament la meitat persones joves, hispans o subsaharians. El problema territorial actual Catalunya-Espanya no pot durar gaire més. La pau que el substituirà haurà de pensar a utilitzar en positiu aquesta diversitat de persones, ciutadans que hauran d'incloure en el desenvolupament social i econòmic català, una mà d'obra per reconstruir el lema *un sol poble*. Sent un problema tan important que caldrà abordar, quan els nostres polítics tracten el futur, per què no en parlen ni el mencionen mai?

JAUME VALLÈS
Sant Adrià de Besòs (Barcelonès)

La frase del dia

“No permetrem que trepitgin els nostres drets i llibertats”

Roger Torrent, PRESIDENT DEL PARLAMENT

Tribuna

Guillem López i Casasnovas. Catedràtic d'Economia de la UPF

L'ascensor social

Un estudi recent, del 2018, de P Blanco i altres investigadors de l'Institut de Estudios Fiscales (*Movilidad social, desigualdad y ciclo económico: Impacto en España de la Gran Recesión*) ha esbrinat amb detall quins han estat els determinants de la mobilitat econòmica i social a Espanya durant el període 2003-2015. L'evidència trobada mostra la importància del cycle econòmic en l'evolució de la mobilitat, fortament danyada per la recessió, així com l'impacte del mercat de l'habitatge sobre l'ascensor social i sobre la desigualtat. L'anàlisi estadística informa de la importància del nivell educatiu com a factor clau de la mobilitat, juntament amb l'estat de salut. Així mateix es confirma que els individus i llars situats a la part baixa de la distribució dels ingressos van ser els que més danyades van veure les seves possibilitats de millora econòmica i social arran de la crisi econòmica i financera iniciada el 2008. Fins aquí la ressenya. Anem, però, ara a pams. Com traduir aquesta mena d'anàlisi a la definició de les polítiques socials?

MIRA QUE ÉS BONICA LA IDEA de l'ascensor social i com d'interessants poden ser aquelles conclusions. Quina diagnosi tan diferent suposa en efecte per a la cohesió social saber que ser pobre és només una fase de la vida, com ser jove, resolta amb esforç i competència (inversió en estudi), amb habilitats i formació professional, per tenir tots els horitzons de futur oberts. Com contrasta en constatar que néixer pobre, d'una família pobra, vol dir inequívocament viure i morir pobre. Però que difícil és utilitzar la idea de dinàmica de la desigualtat de manera assenyada, fora del tòpic. D'aquí la importància per a les polítiques públiques d'identificar les causes i conseqüències de les dinàmiques de la desigualtat al llarg de la vida de diferents generacions i la mobilitat existent dintre de cada generació, abans de pontificar sobre la injustícia social i els instruments per a la seva correcció.

AQUESTA QÜESTIÓ A CASA NOSTRA s'ha d'agafar amb humilitat més enllà de dades extemporànies de moviments a indicadors estadístics puntuals, correlacions que sovint no tenen ni significativitat, vencent la temptació de parlar sense evidència contrastada en favor de determinats prejudicis i actuacions de conveniència. Per exemple, sense evidència empírica es conclouen grans receptes polítiques extretes de bases de dades incompletes, d'uns pocs anys o d'individus diferents no seguits longitudinalment (és a dir, monitoritzant l'esdevenir d'unes mateixes persones al llarg d'una sèrie d'anys). Més encara, hi ha qui pren dades de ingressos (deixa fora així els aturats que segur que esbiaixen els resultats a pitjor) i sovint només considera rendes de treball declarades, ja fiscalment o per cotitzacions a la Seguretat Social (excloent així rendes mixtes i de capital).

VALORAR DESPRÉS L'ASCENSOR SOCIAL pel percentatge de persones que milloren, respecte de les que empitjoren, pel que fa a la seva renda relativa, no deixa de resultar

groller. No es considera qui són aquests, si val igual pujar que baixar en gradient de renda, ni si progressen o regressen de molt amunt o ja estaven avall. Mirar-ho amb robustesa requereix, a més, identificar si sempre són els mateixos els que progressen o empitjoren i si el canvi prové d'una causa aleatòria (per una desgràcia o possem per cas la loteria!) o sistèmica (per exemple, tots els treballadors de la construcció varen pujar de la mà del boom i després baixar amb la crisi de l'habitatge). Mirar quants romanen al llarg del temps al mateix grup de renda o es mouen té lectures de política pública diferents si fem l'anàlisi a tall de individus o de famílies (el pool d'ingressos importa i no sempre identifica un igual benestar residual després de considerar les despeses necessàries per obtenir aquells ingressos) i si els canvis es deuen a l'efecte d'emparellament entre desiguals (desclassaments) o dinàmicament d'individus iguals (ja siguin rics o pobres). Per altra banda, la mobilitat excessiva pot significar inseguretat, contrària a la felicitat d'estar a gust amb qui s'és i amb el que es fa, i amb la tranquil·litat de l'existència d'una xarxa de protecció social.

TOT I L'ESMENTAT, I AMB MANCA notòria d'evidència (a Espanya dades longitudinals de sèrie llarga no se'm tenen) hi ha qui lliga ascensor social amb igualtat i així amb creixement econòmic, sense considerar que la dinàmica social és típica de les economies no estancades, en creixement, i que aquest fet sovint empeny la desigualtat. En definitiva, només la política pública basada en l'evidència pot vèncer els tòpics que altrament esdevenen literatura perillosa si serveixen per a portar a l'acció política a la realitat des d'una mala diagnosi. Per fer una bona anàlisi, calen més dades, seqüències temporals sensates i continuades de manera coherent amb l'objecte d'estudi. I bons estadístics que facin de la seva professió d'analistes un important servei públic. L'estudi esmentat en aquest article no pot sinó ser un començament.

“Sense evidència empírica es conclouen grans receptes polítiques extretes de bases de dades incompletes”

De set en set

Lluís Muntada

Testament vital

Amics que han rebut citacions perquè es presentin a la caserna. Polítics que són a la presó o a l'exili (un exili sense comeses). Jordi Galves va ser imputat de delictes d'odi per un article publicat a *El Nacional*. Les proves per acusar Tamara Carasco de terrorisme tornen a assenyalar una indefensió absoluta.

Preparar una maleta per si de cas haguessis d'abandonar casa teva a corre-cuita. Una maleta on només caben 30 llibres. Endur-te els llibres que ja no són només una lectura: llibres subratllats, palpitanants, pell. Cordar la maleta i sentir recança per tots els llibres que no t'endues. En tants anys no havies conegut cap exercici de crítica literària tan ferotge com aquest, eh! Has digitalitzat les teves fotografies i les tens al núvol. Però hi ha fotos revelades en paper que també et voldries endur: tenir-les físicament és una manera d'autorescatar-te ja per endavant, abans que et segrestin. Més que cap altra cosa, et preocupa la destrucció de la persona. Algú que ha conegut el mal radical (la presó injusta i l'exili ho són), en realitat no torna mai del tot: hi ha desagregacions, punts de fuga en tu mateix. Avui la paraula val ben poca cosa. Ha estat substituïda. Ho saben molt bé aquells intel·lectuals que aposten per assajar l'autohipnosi de construir l'hivernacle d'una cultura desossada, ja exonerada de la incomoditat de la història i les seves dialèctiques enutjoses. Sents allò que tanta altra gent ha sentit abans que tu: que un enemic atrog i embogit podria voler eliminar-te. I si en un delictes d'odi t'acusen de delictes d'odi, recordaràs que Tirèsies va prometre a Ulisses que tindria un final sense agonia. Viuràs en les paraules que et fan: llum d'estiu; mare; la casa oberta a tots els vents; esclats de rialles; amics; filles; el so de l'orquestrina en els llunys nocturns d'aquell agost que encara dura.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Els partits busquen com fer la nova investidura

JxCat es troba la setmana que ve, ERC també i Rovira s'instal·la a Suïssa

Tot a punt per a la manifestació dels presos

La mobilització de demà augura una reivindicació com les de l'11 de setembre amb diversos lemes

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

En defensa de tots els diputats

ONU El Parlament aprova presentar la querella contra Llarena malgrat els dubtes dels lletrats **RAÓ** Diu que es vulneren els drets dels 135 representants **NO** Cs, el PSC i el PP s'hi oposen i alerten de malversació **SÍ** Els comuns ho avalen

Odei A.-Etxearte
BARCELONA

El Parlament presentarà una querella contra el jutge del Tribunal Suprem Pablo Llarena i tots els magistrats que han impedit que Jordi Sánchez exerceixi els seus drets polítics. JxCat i ERC, que tenen la majoria de la mesa de la cambra, van tirar endavant la mesura legal, tot i els dubtes que van expressar els lletrats i el rebuig de Cs, el PSC i el PP. Els comuns, en canvi, la van avalar. Els dos futurs socis de govern, amb el suport de la CUP, van justificar que sigui el Parlament el que presenti la querella al·legant que la decisió de Llarena de no permetre la investidura de Sánchez afecta el dret dels 135 diputats a fer un debat d'investidura amb normalitat.

El ple per investir l'ex-president de l'ANC s'havia de celebrar ahir, però el jutge no va concedir a Sánchez un permís perquè fos traslladat a la cambra i pogués assistir al debat, i també va rebutjar que hi intervingués per videoconferència, tot i les mesures cautelars dictades pel Comitè de Drets Humans de l'ONU. Segons fonts parlamentàries, a més, el

Les frases

“Amb la defensa dels drets concrets dels diputats a l'exili i a la presó, defensem els drets de tots”

Roger Torrent
PRESIDENT DEL PARLAMENT

“Torrent vol pressionar el jutge Llarena amb recursos del mateix Parlament”

Inés Arrimadas
LÍDER DE CS A CATALUNYA

president de la cambra, Roger Torrent, estudia viatjar la setmana vinent a Ginebra, on hi ha la seu del comitè. D'entrada, Torrent va convocar una reunió extraordinària de la mesa per tirar endavant la querella. Cs i el PP van advertir els membres independents que integren l'òrgan rector que podrien incórrer en un delictes de malversació de fons públics. Els encarregats d'executar aquest pas d'ofensiva legal són els lletrats del Parlament. Mentre no redacten la querella, la mesa també va aprovar presentar una queixa formal contra Llarena al Consell General del Poder Judicial, a

petició dels comuns.

En la reunió de la mesa, segons diverses fonts parlamentàries, el secretari general del Parlament, Xavier Muro, i el lletrat major, Antoni Bayona, van expressar els seus dubtes amb relació a la presentació de la querella, atès que considerarien més lògic que fos el mateix Sánchez, JxCat o els grups parlamentaris independents els que la interposessin. També van subratllar que els lletrats no són experts en dret penal. Segons algunes fonts, es va deixar oberta la possibilitat que consultin especialistes en aquest àmbit a l'hora de redactar-la.

En un acte d'homenatge del Parlament als represaliats pel franquisme, Torrent va al·legar que, “amb la defensa dels drets concrets dels diputats a l'exili i a la presó, estem defensant els drets de tots”. Per JxCat i ERC, és la institució la que ha de presentar la querella, perquè hi ha en risc la vulneració dels drets de tots els diputats. La redacció de la querella és la iniciativa conjunta que JxCat, ERC i la CUP van pactar com a resposta a la vulneració de l'Estat espanyol de les mesures cautelars del Comitè de Drets

La mesa del Parlament, en la reunió extraordinària d'ahir ■ EFE

Rajoy alerta el Parlament del delictes de malversació

El president espanyol, Mariano Rajoy, va avivar el supòsit delictiu de la malversació de diner públic al voltant de la querella que ahir promovia el Parlament contra el jutge del Suprem Pablo Llarena. “Jo recordo el que han dit els lletrats: si la querella la paga el Parlament, podria estar tipificada com una malversació de cabals públics”, va aventurar.

Tot i esgrimir el supòsit de

la malversació en la roda de premsa que ahir compartia amb el primer ministre danès, Lars Lokke Rasmussen, fonts de La Moncloa van explicar que Rajoy no ha donat encara cap ordre al fiscal Julián Sánchez Melgar ni a l'Advocacia de l'Estat per procedir contra el Parlament. Rajoy, a més, no va voler opinar sobre el fons de la querella contra el jutge que ha vetat la investidura de

Jordi Sánchez. “Espanya és una democràcia i un estat de dret on hi ha separació de poders”, va reblar.

Segons Rajoy, “l'únic que ha de fer ara el Parlament, i ho incompleix des del 21-D, és elegir un president en condicions de governar”. En el cas de Puigdemont, no descarta encara una entrega per rebellió. “El temps ho dirà”, va dir. ■ DAVID PORTABELLA

Humans de l'ONU. Les tres forces, tanmateix, mantenen diferències de fons sobre com han de procedir a partir d'ara pel que fa a la investidura. Mentre que els anticapitalistes insisteixen en l'opció de Carles Puigdemont, JxCat dilata

la decisió sense tancar la porta a reintentar la votació del president i ERC a pressa perquè es formi un govern que aixequi el 155 com més aviat millor.

L'acord de tirar endavant una querella per prevaricació situa, per primer

cop en el mandat, una decisió de la mesa del Parlament en el punt de mira judicial. D'entrada, Cs va assegurar que fiscalitzarà tots els recursos públics que es destinin per impulsar-la. La seva líder a Catalunya, Inés Arrimadas, va

L'APUNT

Qui malversa?

Carles Sabaté

L'Estat es queixa que el Parlament malbarata fons en querellar-se contra Llarena. No qüestiona, en cap cas, el costós desplegament antiterrorista a Viladecans per detenir una persona que simplement protestava pel que considerava atacs a la llibertat d'expressió, per exemple. Tot un barri amb francitadors, furgons d'antivalots i agents bregats en la lluita contra terroristes

per detenir una persona pacífica que queda en llibertat amb càrrecs per desordres al cap d'unes hores. Això sí, l'estigmatitzen i aconseguen que els mitjans de comunicació de l'Estat que comparteixen la invenció de la violència difonguin les imatges. Com ara els escorcolls al Diplocat, on no queden ni els armaris, però se'n fa publicitat perquè Sáenz se'n vanti.

Catalá veu fins a tres delictes en la querella contra Llarena

El ministre de Justícia adverteix, en una visita a Barcelona, que “quan s'incompleix la llei se'n paguen les conseqüències”

El ministre Catalá, amb els lletrats Oriol Rusca i Luis del Castillo ■ ACN

Jordi Panyella
BARCELONA

Coaccions, amenaces i malversació de fons públics. Aquest és el catàleg de delictes que el ministre de Justícia, Rafael Catalá, va ensenyar ahir als membres de la mesa del Parlament que van acordar tirar endavant una querella per prevaricació contra el jutge Pablo Llarena per haver impedit a Jordi Sánchez ser investit president de la Generalitat. En una visita a Barcelona, Catalá va afirmar que les resolucions judicials es combaten presentant-hi recursos i no amb “amenaces i coaccions contra un jutge”. A més, el ministre va assenyalar que si es demostra que el Parlament utilitza diners públics per presentar aquesta querella, podria incórrer en “un delictes de malversació”.

El màxim responsable de Justícia va fer aquestes afirmacions abans de començar un acte a la dele-

gació del govern de Catalunya, on va fer entrega de la Creu de Sant Raimon de Penyafort a dos exdegans del Col·legi d'Advocats de Barcelona, Luis del Castillo i Oriol Rusca. A diferència de l'anterior visita de Catalá al Col·legi d'Advocats, en què es va produir l'incident amb Roger Torrent quan el president del Parlament va denunciar la situació dels presos polítics, l'acte d'ahir va transcórrer segons el protocol previst, amb discursos refinats, amb una crida de Luis del Castillo –que va recordar que és fill de Madrid– perquè “hi hagi pau” i amb una breu menció de Rusca per reconèixer la tasca de “l'exconseller de Justícia Carles Mundó”.

Al seu torn, Rafael Catalá va aprofitar la condició de penalista dels lletrats a qui va fer entrega de la condecoració per recordar que en la seva tasca professional sempre han defensat “el principi de legalitat i l'ordre constitucional”.

De seguida es va veure que el ministre Catalá volia enviar el missatge a la classe política sobiranista quan, tot seguit, va afirmar que “quan s'incompleix la llei, els responsables n'han de pagar les conseqüències”, i va convidar tothom a seguir pel “camí de la llei i de la Constitució”.

En l'acte, hi va ser present el president del TSJC, Jesús María Barrientos, que al matí i durant la cerimònia de recepció dels nous jutges destinats a Catalunya va proclamar que “ningú” està per sobre de la llei. El president va voler deixar clar que el seu missatge anava dirigit a la classe política afirmant que “cap persona, entitat o organització, per poderosa que es pretengui i encara que s'escudi en els vots, està per sobre de la llei”. Davant dels nous jutges, Barrientos va insistir que “tan sotmès a l'imperi de la llei es troba el més alt dignatari com l'últim a arribar a la ciutadania”. ■

acusar Torrent i els grups independentistes d'usar el Parlament “com si fos un gabinet d'advocats dels senyors Sánchez i Puigdemont”. Per Arrimadas, el president de la cambra “està fent el mateix camí que la senyora Forcadell”. La predecessora de Torrent està en presó preventiva al centre penitenciari d'Alcalá-Meco, processada per un delictes de rebel·lió. Cs sosté que els independentistes “tenen un problema amb la realitat” i el que fan és “allargar l'especificació del procés”.

El PSC va argumentar que, amb la querella, es produirà un “conflicte institucional” entre els poders legislatiu i judicial i ho considera la “pitjor opció”. “El Parlament ha de ser un espai per al diàleg, no una

arma llancívola contra els poders de l'Estat”, va afirmar la portaveu dels socialistes catalans a la cambra, Eva Granados.

El PP, per la seva banda, estudiarà si amb la redacció de la querella es podria cometre un delictes de mal-

Els comuns ho circumscriuen al front pels “drets democràtics”

versació. Un advertiment que també va fer des de Madrid el govern espanyol. El diputat popular Alejandro Fernández va assegurar que es tractaria d'un “cas de llibre”, perquè es destinarien recursos públics a un “interès particular”.

Els comuns –que, com el PP i la CUP, tenen veu en les reunions de la mesa, però no representants que la integrin i, per tant, tampoc dret a vot– es van alinear amb la majoria independentista. Consideren que la mesura s'emmarca en la defensa dels drets democràtics, un àmbit en què els de Xavier Domènech han fet el pas per situar-se amb JxCat, ERC i la CUP, malgrat les discrepàncies que mantenen pel que fa a l'enfocament de la investidura i al programa de govern. De fet, participaran en la manifestació de demà per la llibertat dels presos polítics. Els comuns van proposar sense èxit a la mesa que es fes una consulta prèvia a un penalista extern, segons fonts parlamentàries. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Cartells amb la imatge del jutge Pablo Llarena en un acte reivindicatiu, la setmana passada a Tarragona ■ ACN

La investidura xoca ara amb la nova tanda davant del TS

▣ Les compareixences dels presos polítics davant del jutge Llarena condicionen la tria del nou president ▣ No s'espera cap anunci imminent d'un nou aspirant per part dels grups independentistes

E. Bella
BARCELONA

Després de la laminació del jutge del Tribunal Suprem (TS) Pablo Llarena dels drets de Jordi Sànchez com a diputat en no deixar-lo acudir a la seva investidura, l'elecció del president de la Generalitat xoca ara amb el calendari de declaracions dels nou processats en la causa que investiga el procés que es troben en situació de presó provisional. La nova tanda de compareixences se celebrarà entre dilluns i dimecres de la setmana vinent i s'espera que Llarena els comunicui en persona l'ordre de processament per rebel·lió i malversació. Els polítics afectats hi recorreran en contra i no serà fins que la sala penal del Suprem resolgui que no serà ferm l'impediment d'aspirar a la investidura ni ser candidats en

unes hipotètiques noves eleccions.

Dilluns serà el torn del vicepresident i líder d'ERC Oriol Junqueras, del candidat Sánchez i del president d'Òmnium Cultural, Jordi Cuixart, quan fa mig any que els Jordis són a la presó de Soto del Real. Dimarts acudirán al Suprem els consellers Joaquim Forn, Raül Romeva i Josep Rull, mentre que dimecres compareixeran l'ex candidat Jordi Turull, l'expresidenta del Parlament, Carme Forcadell, i la consellera Dolors Bassa.

El rellotge corre, però no s'espera l'anunci de cap nou aspirant de manera imminent. Hi ha temps fins al 22 de maig per triar un president o bé anar a eleccions. Sobre la taula hi continua havent el dilema d'investir un candidat que impliqui que el Parlament desobeixi el Tribunal Constitucional o bé plan-

La xifra

4

intents hi ha hagut fins ara per investir un president: Puigdemont, Sánchez, Turull i de nou Sánchez.

La data

22.05.18

és el termini per investir un president de la Generalitat. En cas contrari, es tornaria a anar a eleccions.

L'AMI no es defineix sobre el candidat

El nou president de l'Associació de Municipis per la Independència (AMI), Josep Maria Cervera, va afirmar ahir que l'entitat donarà suport al candidat que esculli el Parlament, sense entrar en el debat sobre qui ha de ser: "Qualsevol proposta en aquest sentit, la compartim." En el marc de la primera executiva ordinària de l'alcalde del Port de la Selva al capdavant de l'AMI, celebrada a Vidreres, Cervera va anunciar

un gran acte a finals de maig per denunciar "la vulneració de drets civils i polítics" del país. Malgrat no prendre partit sobre qui ha de ser el proper president, Cervera va recordar que el paper dels alcaldes i representants de la ciutadania "és estar al costat de les institucions, del Parlament i quan n'hi hagi, del govern". En aquest sentit, va deixar clar que "donaran suport al nou executiu i al president que l'acabi liderant".

lluns, però per qüestions logístiques la reunió s'ha traslladat a dimecres. En tot cas, JxCat traçarà les noves línies mestres de la negociació gairebé permanent dels últims mesos amb ERC i la CUP, que la precipitació dels esdeveniments diaris va modificant sobre la marxa.

S'espera que Puigdemont doni alguna pista de les seves intencions en l'entrevista que oferirà diumenge a TV3, la primera des que la justícia alemanya va llançar una galleda d'aigua freda sobre els plans de Llarena i del govern espanyol i va deixar el giró en llibertat. La portaveu de JxCat, Elsa Artadi, denunciava dijous el "cop d'estat togat" i no renunciava al pla A: "Nosaltres sempre apostem per la candidatura de Carles Puigdemont."

Erdoganització

D'altra banda, Sánchez descarta deixar l'acta de diputat "com a mínim" fins que es formi un govern legítim. En una entrevista a *El Independiente* realitzada per carta manuscrita abans de la decisió de Llarena, l'ex president de l'ANC recorda que "cap govern ni els seus tribunals reconeixen els seus propis presos com a presos polítics; no ho fa Maduro ni tampoc Erdogan, per citar dos exemples actuals de sistemes polítics amb aparences institucionals i parlamentàries democràtiques."

Mentrestant, la dirigent de Ciutadans, Inés Arrimadas, criticava que Torrent "no vol fer una proposta seriosa d'un candidat que tingui majoria i no tingui causes judicials". "Està fugint de les seves responsabilitats", deia una Arrimadas que no ha volgut presentar-se com a candidata a la investidura malgrat haver liderat, tal com recorda sovint, la força més votada el 21-D. Justament, a Madrid, el PSOE trobava temps per ficar-hi cullerada, en un parèntesi dels màsters fraudulents de dirigents del PP. El secretari d'organització del partit, José Luis Ábalos, considerava a prop una repeticó electoral a Catalunya i carregava contra la "passivitat" del partit taronja. El socialista va arribar a retreure a Arrimadas que, per "pura supèrbia", impedís que el PP tingués grup parlamentari. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Rovira, conscient que passarà anys a Suïssa

La número dos d'ERC admet que no sap quan podrà tornar a Catalunya. Diu que cada cop estava més cohibida

Redacció
GINEBRA

La secretària general d'ERC, Marta Rovira, està resignada a passar molt de temps a l'exili. Així ho confessava ahir en una nova entrevista, aquesta a l'agència ACN, en unes declaracions carregades de sentiment quan afirma: "El que més m'entristeix és que no sé quan podré tornar. Soc conscient que he marxat per molts anys, que he deixat enrere moltíssima gent que m'estimo, molts paisatges, la meua ciutat i que la meua família haurà de fer un canvi brutal de vida." La protecció de la seva filla de 7 anys és un dels motius que l'han portat a marxar a l'exili.

Rovira insisteix que és a Suïssa amb un triple objectiu: continuar lluitant contra una "persecució política brutal", recuperar la seva llibertat d'expressió i aconseguir que es preservin els drets civils i polítics a Catalunya.

Durant el temps de silenci des de la seva marxa, la número 2 d'ERC ha estat preparant el seu aterratge a Suïssa a través del seu advocat, Jean-Marc Carnicé, exdegà del Col·legi d'Advocats de Ginebra i especialista en extradicions. En la seva estratègia, el primer pas va ser presentar-se a "les autoritats corresponents" per demanar protecció argumentant que fugia d'una "persecució política", com ja va declarar el dia ante-

Rovira, en un moment de l'entrevista amb l'ACN ■ ACN

rior en declaracions a mitjans suïssos.

Rovira assegura que es va veure "forçada" a emprendre el camí de "l'exili" davant el convenciment que el jutge del Tribunal Suprem, Pablo Llarena, dictaria presó preventiva. A Catalunya, Rovira feia mesos que se sentia "absolutament coaccionada i amenaçada". No només això, sinó que reconeix que s'anava censurant i estava cada vegada més "cohibida". "Espero haver arribat aquí en part per poder recuperar la llibertat d'expressió, l'exercici dels meus drets civils i polítics, perquè a Catalunya era

pràcticament impossible", insisteix en diferents moments de l'entrevista.

Sobre la possibilitat de sol·licitar asil polític, Rovira va tornar a explicar que estan estudiant la situació amb "tots els elements legals que hi ha sobre la taula" però que encara no han pres cap decisió. El pronunciament d'un tribunal alemany contra l'extradició de Carles Puigdemont per rebel·lió ha suposat un motiu d'ànims per a Rovira, que destaca que hi ha determinats tribunals que "sembla que comencin a compartir" les tesis dels independentistes catalans. ■

Senyal viari en suport dels presos polítics, a Bordils

El rètol és a la C-66, a prop del PK 26, en sentit Girona ■ G.P.

En el cartell hi figuren les distàncies entre la població i els centres penitenciaris

G. Pladeveya
BORDILS

Les mostres en senyal de solidaritat als presos polítics catalans proliferen a l'espai públic. A les comarques gironines, una de les darreres iniciatives ha tingut lloc a Bordils, on aquesta setmana ha aparegut un senyal viari amb les distàncies existents des de la població fins als centres penitenciaris madrilenys on estan injustament privats de llibertat. El rètol està situat en un pal de l'enllume-

nat, a la carretera C-66, que passa pel mig del municipi. En el cartell s'hi indica que hi ha 743 quilòmetres fins a la presó de Soto del Real (on estan reclusos Sánchez i Cuixart); 739 km fins a la presó d'Estremera (en la qual hi ha Junqueras, Forn, Turull, Rull i Romeva), i 675 fins a Alcalá-Meco, on el jutge va enviar Forcadell i Bassa. Dalt del rètol n'hi ha un altre de més petit que posa "N-1714" i, a sota, un llaç groc. Diversos conductors han aplaudit la idea, tot recordant que "els volem a casa". Aquesta iniciativa s'ha dut a terme també en altres municipis catalans, com ara a Ullastrell i a Torroella de Montgrí. ■

Us volem a casa

El director d'El Punt Avui, Xevi Xirgo, conversa amb familiars de presos i exiliats, aquesta nit a El Punt Avui Televisió

Anna Puigdemont,
germana del president Carles Puigdemont

Montse Bassa,
germana de la consellera Dolors Bassa

Laura Masvidal,
esposa del conseller Joaquim Forn

Bernat Pegueroles,
marit de l'expresidenta del Parlament de Catalunya

Betróna Comín,
germana del conseller Antoni Comín

EL PUNT AVUI+
T E L E V I S I Ó

Avui, a les 20.30 hores i demà diumenge a les 14.30 hores

I assabenta't de la campanya!

EUROPE,
make a move!

Signa i envia les teves cartes a cinc mandataris europeus

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

EUROPE, make a move!

Signa i envia les teves cartes a cinc mandataris europeus

“La independència i imparcialitat judicial avui a l'Estat espanyol es troba seriosament compromesa davant l'absència de separació de poders

“S'imputa a càrrecs públics els delictes de rebel·lió i sedició per la qual cal una violència i una acció tumultuària que mai no s'ha produït

El logotip de la campanya engegada per l'Associació Catalana pels Drets Civils, amb una imatge de la carta per enviar a cinc mandataris europeus, traduïda al català

Escolta, Europa

El Punt Avui se suma a la campanya 'Europe make a move' i imprimirà en l'edició de demà 175.000 cartes en cinc idiomes perquè els lectors les retallin i les enviïn a cinc mandataris europeus

Emili Gispert
GIRONA

El Punt Avui se suma al crit d'auxili de l'Associació Catalana pels Drets Civils (ACDC) i dona ple suport a la campanya *Europa make a move*, que pretén despertar l'opinió pública internacional respecte de la injustícia que estan patint els presos i exiliats polítics catalans. El diari imprimirà en l'edició de demà 175.000 cartes dins un quadernet perquè els lectors les puguin retallar i enviar als cinc mandataris europeus que han triat els impulsors de la campanya.

El propòsit d'*Europe make a move* és inundar de cartes els despatxos dels primers ministres d'Alemanya, França, Finlàndia, Irlanda i Portugal,

per demostrar que el crit d'auxili a Europa és un moviment de la gent. “Volem combatre la repressió de l'Estat espanyol amb el llapis i el paper, i convertir la impotència en potència”, es diu al web de l'associació.

Els destinataris de les cinc cartes són Angela Merkel (Alemanya), Emmanuel Macron (França), Juhä Sipilä (Finlàndia), Leo Varadkar (Irlanda) i António Costa (Portugal). Els cinc dirigents no han estat escollits a l'atzar. En el cas d'Alemanya i de l'Estat francès, el motiu és que són les dues principals potències de la UE. I per bé que l'elecció ja havia estat feta abans, l'actuació de la justícia alemanya afirmant taxativament que no hi pot haver delictes de

Avui mateix, al web

Les cartes que demà es publicaran en paper ja es poden descarregar des d'avui mateix accedint al web d'El Punt Avui (www.elpuntavui.cat). Clicant en el bàner que apareix a la portada amb el logotip de la campanya s'accedeix a una plana en la qual el lector es pot descarregar les cartes en els cinc idiomes. També es podrà imprimir l'escrit en català, tot i que aquest no s'ha d'enviar. La campanya es mantindrà viva al web mentre la tingui activa l'Associació Catalana pels Drets Civils. *Europe make a move* es va presentar el dimecres 4 d'abril en un acte públic en el qual van participar familiars dels presos i exiliats polítics i els presidents d'Òmnium Cultural, Marcel Mauri, i de l'ANC, Elisenda Paluzie. Igual que El Punt Avui, les dues entitats s'han sumat a la iniciativa, amb l'objectiu d'accentuar la internacionalització de la causa. La idea de la reivindicació va sorgir arran dels milers de cartes que reben els presos i els exiliats i es busca provocar el mateix efecte inundant la recepció de correspondència dels cinc mandataris escollits.

rebel·lió en l'actuació de Puigdemont, carrega encara més d'arguments la tria d'Angela Merkel. Per la seva banda, els líders de Finlàndia, Irlanda i Portugal van ser escollits perquè s'han mostrat sensibles a l'autodeterminació. La campanya engegada pels familiars dels presos i exiliats polítics catalans ha d'arribar al seu punt àlgid el dia de Sant Jordi. Per ajudar a fer-ho possible, El Punt Avui distribuirà demà mateix les 175.000 missives escrites en els cinc idiomes dels dirigents polítics als quals van dirigits: alemany, francès, finlandès, anglès i portuguès. El lector només haurà de retallar la carta, posar-hi el seu nom i cognoms i el DNI, signar-la, ficar-la dins un sobre i enviar-la a l'adreça que ja figurarà en l'encapçalament. En l'escrit s'explica molt breument la situació que hi ha a Catalunya i s'interpel·la els dirigents europeus a fer un pas en el compromís dels valors democràtics i en la defensa dels drets humans. “No podem obviar ni mirar cap a un altre costat amb el que està passant a Catalunya”, conclou l'escrit. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El president del Parlament, Roger Torrent, durant l'acte per la memòria dels represaliats pel franquisme ■ J. LOSADA

Boicot unionista a l'acte de record als represaliats per la dictadura

■ Torrent denuncia que "els ideals del franquisme continuen presents", en la commemoració de la República del 1931

Redacció
BARCELONA

"Els ideals del franquisme continuen presents." El president del Parlament, Roger Torrent, va fer ahir una reivindicació dels valors republicans intrínsecs a les institucions catalanes davant la situació de regressió i d'atacs del govern espanyol. Ho va dir en el marc de l'acte d'homenatge als republicans represaliats pel franquisme amb motiu del 87è aniversari de la proclamació de la República Catalana, el 12 d'abril del 1931.

Preveient que el discurs no els satisfaria, Ciutadans, el PSC i el PP no hi van acudir. La portaveu socialista, Eva Granados, considera que Torrent utilitza actes institucionals per fer "mítings de part" i va lamentar que "es barregi" la memòria dels represaliats amb el conflicte polític actual.

"Ens hauria encantat anar a aquest tipus d'actes, però d'un temps ençà no són actes pels immo-

lats del franquisme, sinó de reivindicació d'una ideologia concreta", va afegir-hi.

Torrent, acompanyat del president de l'Associació pro Memòria als Immolats per la Llibertat a Catalunya, Pere Fortuny, va presidir una ofrena floral davant del monument *La*

La frase

“Nosaltres no podem defallir, perquè les anteriors generacions tampoc ho van fer mai”

Roger Torrent
PRESIDENT DEL PARLAMENT

pietat, al pati de la biblioteca del Palau de la Ciutadella.

Fortuny va lamentar que els partits que neguen la rehabilitació dels represaliats al·legant que no volen crear inseguretat jurídica "han mostrat una actitud incomprensible i injusta amb els familiars de les víctimes". ■

OPINIÓ

Família Puigdemont-Casamajó

Agraïment a Amer

Feria unes quantes setmanes que es preparava l'acte que tots plegats ens vam regalar fa uns dies dissabte passat a Amer. Durant els dies de la seva gestació han passat moltes coses en aquest estimat país nostre. Una d'aquestes, l'emissió d'unes euroordres de detenció que tot ho han revolucionat, les quals van provocar la detenció del president, que és el nostre fill i germà.

Ja en aquells moments vam rebre mostres de suport encara més grans de les que fins aleshores havíem rebut. Sabíem quina estima tenia el país pel president, però encara en vam ser més conscients. I no diguem quin esclat de joia va ser el seu alliberament amb totes les conseqüències que se'n deriven. I mentre tot això se succeïa s'anava preparant l'acte. Que seria un èxit espectacular.

Nosaltres, la família Puigdemont-Casamajó, volem agrair infinitament a tota aquella gent que el va fer possible. Que sempre s'hi posa sense dubtar ni un moment.

Al Comitè de Degustació de Ratafia, que ho va vertebrar tot. A les Tresines Amerenques, que tant cusen estelades o tallen llaços com suquen pa. Als Reis de la Brasa, que no van dubtar ni un moment a passar calor per atipar tanta gent. Als Malestruchs, que van venir a tocar pel mateix preu que les venedores de tiquets. Al nos-

Amer ha estat escenari de diversos actes de suport als presos i el president ■ QUIM PUIG

tre incondicional Mestre Tècnic de So, que va suar més que els de la brasa perquè tot funcionés al mil·límetre. A tots els col·laboradors dels pobles veïns per haver treballat tots en la mateixa direcció tot "fent coses" conjuntament. I amb la inestimable ajuda de la Colla de la Brotxa de Tona. Una gran amistat que ens ha regalat aquest procés. Però també molt especialment a tots els que van assistir-hi. Van ser molts i molts, vinguts d'arreu, fins i tot de Mallorca... No falleu mai, sempre hi sou.

Va ser molt especial per a la nostra família rebre tantes mostres sinceres

de suport, i també va ser molt especial per a nosaltres fer un petit homenatge a en Jami en poder gaudir de la presència de la seva filla. Li devem tots molt, però especialment nosaltres perquè ens cuida en tot i per a tot el nostre fill i germà. Gràcies, família Matamala, pel sacrifici immens que esteu fent.

Gràcies, gràcies, gràcies per ser-hi, per donar suport a tots els empresonats, als exiliats, als encausats, als detinguts injustament, als censurats, als silenciats, als destituïts... Som poble, som un gran poble. No ens aturarem. Ens en sortirem.

Sant Julià de Cerdanyola

LES TRUITES

Diumenge 15 d'abril
a la Plaça Nova

A les 17.00 **Repartiment de truites**

Al llarg de tota la tarda al costat de la Plaça Nova
"TROBADA COUNTRY" per ballar, escoltar i disfrutar.

Organitza: Ajuntament de Sant Julià de Cerdanyola amb la col·laboració de tots els voluntaris

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El carrer Marina de Barcelona va ser l'escenari, al novembre, de la primera gran manifestació després de l'empresonament del vicepresident i els consellers ■ ANDREU PUIG

Més de 800 autocars, cap a la manifestació de demà

■ Una pancarta compartida amb els sindicats encapçalarà la marxa des de la plaça d'Espanya cap al Paral·lel ■ Els lemes de les entitats sobiranistes demanaran la llibertat dels presos polítics

Redacció
BARCELONA

Més de 800 autocars sortiran d'arreu de Catalunya per participar en la gran manifestació unitària per la llibertat dels presos que tindrà lloc demà a l'avinguda del Paral·lel de Barcelona, coincidint amb els sis mesos d'empresonament dels líders civils independentistes Jordi Cuixart, president d'Òmnium, i Jordi Sànchez, ex-president de l'Assemblea Nacional Catalana (ANC)

i diputat electe de JxCat. La manifestació està convocada per l'Espai Democràcia i Convivència, que agrupa els sindicats majoritaris (CCOO, UGT i Unió de Pagesos), però també entitats educatives, del tercer sector, culturals i esportives, a més de les sobiranistes Òmnium i ANC.

Espai plural i unitari
Com a espai plural i unitari, el lema principal de la protesta és *Pels drets i les llibertats, per la democràcia i la cohesió, us volem*

a casa!, però no serà l'únic, ja que les plataformes sobiranistes tenen previst exhibir-hi pancartes en què es demanarà la "llibertat dels presos polítics", una reivindicació que no comparteixen part dels afiliats als dos sindicats majoritaris del país.

En benefici de la unitat d'acció i la garantia de pluralitat, l'Espai Democràcia i Convivència mostra preocupació per la "vulneració" dels drets fonamentals i les llibertats democràtiques i fa una crida a la

La xifra

800

autocars provinents de totes les comarques del país arribaran demà a Barcelona amb motiu de la manifestació.

participació en defensa de les institucions catalanes, la cohesió social i el dret a decidir el futur polític del poble català. En aquest sentit, l'organització ha

L'hora

12.30

Arrencarà la manifestació, que sortirà de la plaça d'Espanya i baixarà per l'avinguda del Paral·lel.

convidat a participar-hi totes les forces de l'arc parlamentari català perquè la reivindicació sigui "el màxim d'unitària". Cal recordar que el manifest fun-

dacional de Democràcia i Convivència expressa la preocupació per la vulneració de drets i llibertats, però també per la "polarització social produïda en l'actual situació del país".

És la primera gran manifestació organitzada per l'Espai, però també la primera convocatòria unitària —més enllà de l'independentisme— que es du a terme després que hagin tornat a ser empresonats l'expresident del Parlament Carme Forcadell i els consellers Romeva, Turull, Rull i Bassa, que s'afegeixen als cinc mesos de presó del vicepresident Oriol Junqueras i del conseller Joaquim Forn.

Recomanacions d'accés

D'altra banda, i tenint en compte la gran afluència de manifestants que s'espera, l'organització feia públiques ahir un seguit de recomanacions per millorar la fluïdesa a la zona. Així, l'avinguda del Paral·lel quedarà tallada al trànsit des de les vuit del matí fins a les cinc de la tarda i s'hi instal·larà una senyalització especial per indicar que no s'hi podrà aparcar. A més, s'habilitarà un espai específic d'aparcament per a cotxes adaptats per a discapacitats a la part baixa del Paral·lel, concretament al costat de la muralla.

Per la seva banda, Transports Metropolitans de Barcelona (TMB) ha dissenyat un dispositiu especial per reforçar els combois i recomana utilitzar les parades Poble Sec, Drassanes i Tarragona, de la línia 3, així com les estacions d'Urgell i Rocafort, de la línia 1. A la plaça d'Espanya, també hi arriben els autobusos interurbans i les línies Baix Llobregat-Anoia i Barcelona-Vallès d'FGC, que reforçaran el servei. Rodalies de Renfe també doblarà el servei. ■

MÉS 15-A

Recomanacions de la Guàrdia Urbana

La Guàrdia Urbana de Barcelona recomana desplaçar-se en metro, a peu i en bicicleta i evitar el vehicle privat demà al matí, tenint en compte les restriccions per la manifestació i la bicicletada.

Aparcament restringit des de les sis del matí

Tenint en compte l'ocupació del Paral·lel per la manifestació i el muntatge de l'espai de parlaments, la Guàrdia Urbana restringirà l'aparcament a la zona des de les sis del matí i tallarà el trànsit a les vuit.

Afectacions per la pedalada fins a Lluís Companys

Demà també tindrà lloc al passeig de Lluís Companys la Festa de la Bicicleta. Això obliga a tallar carrers i a garantir en d'altres la doble circulació de cotxes i bicicletes des de Roger de Flor amb Aragó.

Sortida de bicis al carrer Aragó a les nou del matí

A les nou del matí, la pedalada popular de la Festa de la Bicicleta sortirà de la cantonada d'Aragó amb Roger de Flor i arribarà al passeig de Lluís Companys després de recórrer 12 quilòmetres.

Festa de la Bicicleta, en una edició anterior ■ A.S.

Concentració solidària amb els presos, a València

L'estació del Nord de València donarà cabuda a una concentració a la una del migdia amb el lema *El País Valencià, amb la democràcia i la llibertat. Solidaritat amb Catalunya. Llibertat presos polítics.*

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Donen un mes de marge a Valtonyc per entrar a la presó

■ L'execució de la condemna de 3,5 anys està ara en mans del TC ■ El raper clama contra la justícia a les xarxes

Redacció
MADRID

L'Audiència Nacional ha concedit un mes de coll al músic José Miguel Arenas Beltrán, conegut popularment com a Valtonyc, per fer efectiu el seu ingrés a la presó, en espera que el Tribunal Constitucional (TC) decideixi en aquest temps si li suspèn, o no, la pena imposada de tres anys i mig de reclusió. Si passat aquest termini de trenta dies el TC no ha emès una resolució, el raper serà en-garjolat.

El 20 de març passat, la

La frase

“Tenim la policia vuit hores al dia revisant piulades i cançons, i encara no sap qui és M. Rajoy”

Valtonyc
RAPER CONDEMNAT A TRES ANYS I MIG DE PRESÓ

sala segona de l'Audiència Nacional indicava, en el decret d'execució de la sentència, la possibilitat d'acordar-ne la suspensió emparant-se en l'article 80.3 del Codi Penal, que obre aquesta via sempre

que les penes imposades no excedeixin individualment els dos anys de reclusió, i es donin diverses circumstàncies atenuants, entre les quals una conducta i un esforç acreditat del reu “per reparar el dany causat”.

Valtonyc va ser condemnat el febrer del 2017 a tres anys i mig de reclusió per l'Audiència per la suma de tres delictes, com són el d'enaltiment del terrorisme, calúmnies i injúries greus a la corona. Posteriorment, concretament al cap d'un any, el Suprem va ratificar aques-

El músic Valtonyc en un acte recent al Col·legi de Periodistes de Girona ■ LL. SERRAT

ta sentència en considerar que les actuacions del músic estiguessin protegides per la llibertat d'expressió i de creació artística. Encara més, el Suprem va esgrimir que les lletres d'algunes de les seves cançons incloïen expressions de suport a organitzacions

com ara ETA o els Grapo, a més de frases contra la corona o contra el president del Círculo Balear, Jorge Campo.

Després de conèixer la resolució d'ahir de l'Audiència Nacional, el músic va utilitzar les xarxes socials com a mitja per fer

valoracions. I ho va fer clamant contra la justícia —“és molt ràpida quan es tracta dels pobres”— i apel·lant a la mobilització —“el que pot parar el meu empresonament no és el constitucional, sinó la lluita als carrers i la pressió social”. ■

Conca de Barberà

DENOMINACIÓ
D'ORIGEN

Visita'ns al Mercat de Vins i Caves,
a la plaça de Sta. Maria de Montblanc

www.doconcadebarbera.com

21, 22, 28 i 29 d'abril